

SZTANDAR BIBLIJNY

i Zwiastun Chrystusowego Królestwa

SZTANDAR BIBLIJNY — NASZYM JEDYNYM SZTANDAREM

„Podnieście chorągiew do narodów” — Izajasz 62:10;
Izajasz 8:20; Łukasz 11:28.

„Tedy wyszedł głos z stolicy, mówiący: Chwalcie Boga naszego wszyscy słudzy jego, i którzy się go boicie, i mali i wielcy. I słyszałem głos jako ludu wielkiego, i jako głos wielu wód, i jako głos mocnych gromów, mówiących: Halleluja! iż ujął Królestwo Pan Bóg wszechmogący” — Obj. 19:5.6.

„Dziękujemy tobie, Panie Boże wszechmogący, któryś jest, i któryś był, i który masz przyjść! żeś wziął moc swoją wielką, i ująłeś królestwo; I rozgniewały się narody, i przyszedł gniew twój i czas umarłych, aby byli sądzeni, i abyś oddał zapłatę sługom twoim, prorokom i świętym, i bojącym się imienia twego, małym i wielkim, i abyś wytracił tych, co psują ziemię” — Obj. 11:17,18.

„Bo tak mówi Pan zastępów: Oto Ja jeszcze raz, a to po małym czasie, poruszę niebem i ziemią, i morzem i suchą; Poruszę, mówię, wszystkie narody, i przyjdą do Pożądanego od wszystkich narodów; i napełnię ten dom chwałą, mówi Pan zastępów” — Agg. 2:7,8.

„Albowiem oto Ja tworzę niebios nowa, i ziemię nową, a nie będą wspomniane rzeczy pierwsze, ani wstąpią na serce” — Izaj. 65:17.

„Lecz nowych niebios i nowej ziemi według obietnicy jego oczekujemy, w których sprawiedliwość mieszka” — 2 Piotra 3:13.

„I zatrąbił Anioł siódmy, i stały się głosy wielkie na niebie mówiące: Królestwa świata stały się królestwami Pana naszego i Chrystusa jego, i królować będzie na wieki wieków” — Obj. 11:15.

SZTANDAR BIBLIJNY

i

Zwiastun Chrystusowego Królestwa

MIESIĘCZNIK. Wydawany przez ŚWIECKI RUCH MISYJNY „EPIFANIA” w Warszawie. Redaktor: Bernard Hedman, Chester Springs, Pa. 19425, USA. Redaktor odpowiedzialny w Polsce: Piotr Woźnicki, skrytka pocztowa nr 102, 00-961 WARSZAWA 42.

MIŁOSIĘRDZIE JEGO, JAKŻE WIELKIE!

„Albowiem lepsze jest miłosierdzie twoje niż żywot, aby cię chwaliły wargi moje” (Ps. 63 : 4)

BÓG ma dobroć natury i usposobienia, miłosierdzie, które jest powszechne i (jednym ze znaczeń tego słowa) obejmuje wszystkie Jego stworzenia — nie tylko istoty inteligentne, lecz także nieinteligentne. Obdarza swą dobrocią i swymi łaskami sprawiedliwych i niesprawiedliwych. Zsyła słońce i deszcz na dobrych i na złych. Lecz jest szczególnie dobroć, szczególnie miłość, jaką rezerwuje dla tych posiadających miłe zalety serca — tych, którzy posiadają cechy charakteru, które pozwalają Mu w ten sposób ich kochać — tak samo jak każda szczerza osoba miłuje każdą inną osobę, która jest dobra i szlachetna.

Bóg ma taką miłość dla świętych aniołów. Miał taką miłość dla Adama nim ten zgrzeszył. Po pojawieniu się grzechu okazuje uczucie dobroci wobec tych z rodzaju Adamowego, którzy zdając sobie sprawę ze swego grzechu pragną powrócić do Niego i pełnić Jego wolę. Jego miłosierdzie skłoniło Go do dania im wspaniałej obietnicy: obietnicy, że niektórzy, mający ziemską naturę, otrzymają błogosławieństwo wiecznego życia tutaj na ziemi doprowadzonej do stanu doskonałości Edenu. Innym umożliwił otrzymanie natury duchowej. Zaprawdę:

„Boskie miłosierdzie jest głębokie, jak głębokie jest morze”!

Bóg jednak nie kocha świadomego grzesznika. Jest to zgodne ze sprawiedliwością. Możemy miłować nieświadomych, którzy gwałcą Boskie prawo z braku wiedzy, właściwej informacji, lecz w żadnym razie nie możemy miłować złych, których zamysłem serca, woli, jest czynienie zła. Bóg nie kocha niepoprawnie złych. „Wszystkich niepobożnych wytraci” (Ps. 145:20). Przewidział, że błogosławieństwem wiecznego życia będą mogli się cieszyć tylko ci, którzy dojdą do harmonii ze sprawiedliwością. Tacy otrzymają wieczne szczęście; staną się odbiorcami Jego miłującej łaski na wieczność.

Psalmista zakosztował miłosierdzia Bożego we własnych doświadczeniach. Gdy został pomazany na króla Izraela wiedział, że znalazł łaskę u Boga. Gdy później czynił złe rzeczy Bóg karał i chłostał go z miłości, ponieważ Dawid był mężem według serca Pańskiego - miał pragnienie czynienia dobrze, czynienia Boskiej woli. Tak jak igła kompasu może w pewnych warunkach zostać odciągnięta od swej normalnej pozycji wskazywania na biegun, tak i jakaś siła wpływała niekiedy na Dawida, prowadząc go do złego postępowania.

Lecz gdy tylko osaczenie przez zło minęło lub gdy Pan pokazał mu jego grzech, jego serce całkowicie wra-

cało do Jehowy, tak jak powraca igła kompasu i ponownie wskazuje na biegun. Dlatego Dawid oznajmił, że życie bez miłosierdzia Boga nic nie byłoby dla niego warte; nie ceniłby życia, gdyby został odcięty od łaski Pana. Ponieważ tak właśnie było, jego wargi zawsze pragnęły wyznawać Pana — opowiadać o Jego miłosierdziu, ukazywać Jego chwałę.

POŚWIĘCONY LUD BOŻY DOZNAJE MIŁOSIĘRDZIA

Jest to w dalszym ciągu aktualne wobec nas, którzy obecnie jesteśmy prawdziwie poświęconymi dziećmi Pana, codziennie usiłującymi Mu służyć i kroczyć za Mistrzem. Z łaski Bożej wielu weszło z Nim w związek przymierza i zostało oświeconych Duchem Świętym.

Jakikolwiek król czy władca na jakimkolwiek ziemskim tronie może mieć nadzieję panowania jedynie przez kilka krótkich lat. Ale ci uznani za godnych królowania z Mesjaszem, zasiadający z Nim na tronie, będą rządzić tysiąc lat. A jest to jedynie początek ich chwały. Nasz Ojciec w niebiesiach, który przez swego jednorodzonego syna (z którym mają królować) przygotował i przysposobił ich do tego chwalebego wyniesienia, zapewnia nas, że będzie także z nami, by nas prowadzić, że wszystkie rzeczy będą zgodnie działały dla naszego dobra, ponieważ miłujemy Go i jesteśmy powołani według Jego postanowienia (Rzym. 8:28).

Tak więc daleko więcej niż wszyscy inni ludzie w historii świata, doznajemy miłosierdzia okazywanego nam przez Boga. Mamy Jego wielkie i cenne obietnice. Jesteśmy odbiorcami Jego szczególnej miłości. Im bardziej oceniamy tę miłość, te wspaniałe obietnice oraz bogate zapewnienia o Jego łasce, tym większą wdzięcznością reagują nasze serca, tym bardziej realnym staje się dla nas Jego miłosierdzie i tym chętniej jesteśmy gotowi kłaść nasze życie w Jego służbie.

Podobnie było z Jezusem. Wolał łaskę Ojca ponad wszystko inne. Dzięki zarządzeniu Ojca otworzył On drogę nową i żywą, abyśmy przez zostanie Jego uczniami mogli dzielić wraz z Nim Jego szczególne miłosierdzie i niezrównane obietnice, udzielone jedynie tym, „którzy naśladują Baranka gdziekolwiek idzie”. Nasze usta, oczywiście, winny chwalić naszego Boga! Nie tylko one, lecz także nasze portfele, nasze dobra i nasz wpływ winny Go chwalić! Wszystko, co mamy, a także wszystko, co kiedykolwiek będziemy mieli powinno wielbić Pana.

My, którzy zrozumieliśmy niewymowną łaskę naszego Ojca jako cenniejszą od obecnego życia ze wszystkim tym, co mogłoby nam ono dać, którzy z radością złożyliśmy na Jego ołtarzu każdą ziemską rzecz, każdą nadzieję i ambicję, każdą zdolność naszej istoty — z radością powinniśmy innym opowiadać dobrą nowinę zbawienia. Chętnie opowiadamy chwałę Tego, który powołał nas z ciemności do swego wspaniałego światła. Posłannictwo to jest zbyt cenne, by je zatrzymać! Gdybyśmy go nie ogłaszali, stałoby się niczym płonący ogień w naszych kościach; *musimy* je głosić. Cieszymy się, że opowiadanie go często przynosi nam kłopoty, pociąga za sobą koszty, niezrozumienie i prześladowanie byłych przyjaciół i, być może, zerwanie więzów rodzinnych. Cieszymy się, że przynosi to nam dezaprobatę świata i zorganizowanego kościelnictwa.

TEKST TEN SZCZEGÓLNIJE DOTYCZY POŚWIĘCONYCH

W naszym tekście Dawid proroczo mówił szczególnie o kościele Chrystusowym. Ściśle mówiąc, słowa te mogą stosować się jedynie do świętych Boga. W ogólności jednak zasady te dotyczą wszystkich. Tylko ci, którzy chodzą i rozmawiają z Bogiem, mogą pojąć Jego łaskę jako cenniejszą i bardziej pożądaną niż ziemskie życie. Gdybyśmy poprosili zwykłego chrześcijanina o rozważenie tej kwestii i udzielenie nam odpowiedzi, czy zamieniliby ziemskie życie na łaskę Pana — stawiając na jednej szali wszystkie dobre rzeczy, nadzieje, ambicje, związki rodzinne, pozycję społeczną, kościelnictwo, szacunek ludzi, a na drugiej łaskę Boga — zapewne zawahałby się, a w końcu wybrałby rzeczy obecnego życia.

Powodem takiego wyboru jest to, że tacy nie cenią zbyt wysoko Boskiej łaski. Słyszeli i uwierzyli w pewne rzeczy o Wszechmocnym, niektóre prawdziwe, niektóre fałszywe; jednak wypaczony obraz Boskiego charakteru i planu wraz ze świeckimi wpływami, które ich otaczają w dużym stopniu zneutralizował, zrównoważył i uczynił nieskutecznymi poznane przez nich prawdy, a tym samym spowodował brak zaufania do rzeczy niewidzialnych. Dlatego sprawy tego świata oceniają wyżej niż Boską łaskę.

Jeśli ci, którzy przez poznanie planu wieków dochodzą do zrozumienia miłosierdzia i dobroci Pana, jeżeli w ogóle są dziećmi Bożymi — są poddawani próbie. Jeśli zadowolili ich jedynie stwierdzenie, że nie ma żadnego miejsca wiecznych mąk i że miłosierny plan Boga obejmuje cały rodzaj ludzki, ich serca nie zostają pobudzone do zareagowania na ten przejaw Jego wielkiej miłości. Tacy pójdą dalej swoją drogą, ciesząc się, że zostali wyzwoleni z niewoli błędu, lecz będą jak tych dziewięciu trędowatych uleczonych przez Mistrza, którzy nie wrócili do Niego, by oddać Mu chwałę czy ofiarować się na służbę dla Niego. I taka, niestety, jest większość! Znajdujemy się teraz w wielkim dniu próby: Kto będzie mógł znieść próbę tego złego czasu?

BÓG SŁOŃCEM NASZEJ DUSZY

Ta miłosierna łaska Boga, tak bardzo ceniona przez Jego prawdziwy lud, nie jest łaską dotyczącą *tylko perspektyw i nadziei w przyszłości*, lecz jest także błogosławionym dobrem obecnego życia. Stopniowo osiąga on taką ocenę społeczności z Panem, że jakiegokolwiek przerwaniu tej społeczności prowadzi do dramatu duszy. Sprowadza bolesną pustkę, której nic innego nie

jest w stanie wypełnić. Uczucie to jest pięknie wyrażone w pieśni, którą często śpiewamy:

„Słońce mej duszy, mój drogi Ojcze,
Nie znam żadnej nocy, gdy jesteś blisko.
O, niech nigdy nie pojawi się ziemska chmura, By skryć
Cię przed wzrokiem twego sługi!”

Prawdziwe dziecko Boga kroczy tak blisko Niego, że nic — bez względu na to, jak cenne i słodkie dla cielesnego człowieka — nie będzie mogło odsunąć od niego twarzy jego Ojca. Byłoby to uznane za nieszczęście, z którym nic innego nie mogłoby się równać. Odciałby on raczej każdą rzecz, choćby tak cenną jak prawa ręka, lub wyrzucił ze swego życia cokolwiek równie cennego jak oko, tak by nie było to przeszkodą między nim samym a jego niebiańskim przyjacielem, którego umiłował nade wszystko. Dla takich Bóg naprawdę jest słońcem ich duszy, bez którego życie stałoby się czarną nocą.

CIEMNOŚĆ NIENAWIDZI ŚWIATŁA

Niektórzy rzekomi uczniowie Chrystusa mogą powiedzieć, że chrześcijańskie życie *nie* powoduje utraty ziemskich przyjaźni; że taki pogląd jest przesadą; że jest to krańcowe pojęcie o tym, co jest wymagane od chrześcijanina; że postępowanie prowadzące do takich skutków jest nierozsądne. Ale nie! Słowa naszego Mistrza są równie prawdziwe dzisiaj, jak wtedy, gdy były wypowiedzane: „Byście byli z świata, świat, co jest jego, miłowałby; lecz iż nie jesteście z świata ... przetoż was świat nienawidzi” (Jan 15:19). Oświadczenie Apostoła wciąż pozostaje aktualne: „Aleć wszyscy, którzy chcą pobożnie żyć w Chrystusie Jezusie, prześladowani będą” (2 Tym. 3:12).

Dlaczego Mistrz utracił pozycję społeczną i przychylność kościelnictwa za Jego dni? Dlaczego teologowie i dostojnicy wśród znawców religii chowali przed Nim swoją twarz? Dlaczego w końcu tak się na Niego zawzięli, że ukrzyżowali Go? Czy dlatego, że źle postępował? Nie! Chodził, wszędzie czyniąc dobro. To dlatego, że mówił prawdę. Ogłaszał prawdy, które oni sami uznawali za takie, lecz z którymi tak wymieszali „tradycje starszych”, że byli zbyt ogłupieni, upici i zaślepieni, by zrozumieć cokolwiek prócz wypaczonego obrazu dzieła i nauk naszego Pana. Ich serca nie znajdowały się we właściwej postawie wobec Boga. „Ciemność nienawidzi światła”.

Prześladowania Mistrza nie przyszły ze świata zewnętrznego, lecz od *rzekomego ludu świętego* Jego dni. Tak było od tamtej pory, i tak jest dzisiaj. Ci, którzy obecnie przeciwstawiają się prawdzie, to nie światowi ludzie spoza kościołów, lecz najczęściej gorliwi sekciarze zaślepieni przez szatana jego fałszywymi doktrynami i przekręceniami. Nie powinniśmy być zatem zaskoczeni, że wszędzie tam, gdzie znajdzie się prawda, będzie ona dzielącym mieczem (jak oznajmił nasz Pan). Takie okoliczności stają się próbą dla naśladowców Jezusa. Czy jesteśmy gotowi znieść nienawiść, pogardę, lekceważenie, jakie niesie z sobą wierność prawdzie? Czy miłosierna łaska naszego Ojca jest dla nas czymś większym, daleko większym niż uśmiechy całego świata — czymś znacznie większym niż samo życie?

WSPANIAŁA HARFA WIEKÓW

Jeśli tak, możemy iść naprzód w Jego imieniu, radując się w drodze, chwając Go naszymi ustami i śpie-

wając nową pieśń, jaką włożył w nasze usta: „miłosierdzie Boga naszego”. Śpiewanie tej pieśni wiąże się z pewnymi kosztami. Tylko ci mogą właściwie śpiewać tę „pieśń Mojżesza i Baranka”, którzy nauczyli się grać na harfie Boga, którzy mają wszystkie jej struny zestrojone w doskonałej harmonii. Nigdy wcześniej nie było możliwe granie tak pięknej melodii na tej wspaniałej

harfie, ponieważ nigdy wcześniej wszystkie jej struny nie były właściwie rozmieszczone i nastrojone. Teraz jej muzyka jest zachwycająca! Bierzmy zatem tę wspaniałą harfę wieków i przesuwając ręką po jej akordach, śpiewajmy w duchu i ze zrozumieniem tę wspaniałą radosną Nową Pieśń!

BS '92, 36.

NADZIEJA ŚWIATA NIE W MISJACH, LECZ W KRÓLESTWIE BOŻYM

Od czasu do czasu objawiamy fałszywą nadzieję powszechnych błogosławieństw dla świata przez Chrystusa według ogólnie przyjętych poglądów chrześcijan — nawrócenia świata przez obecne zabiegi misyjne. Za chwilę z bardzo miarodajnych źródeł podamy kilka danych na ten temat — nie po to, by odrzucić wszelkie uznanie dla wszystkich zabiegów misyjnych, lecz po to, by dowieść, że zabiegi te, zmierzające do nawrócenia świata nie przynoszą spodziewanych efektów i dlatego możemy zaszkodzić ludowi Bożemu ukazując mu fałszywe oczekiwania, a w rezultacie skierować jego wysiłki w niewłaściwą stronę.

Misje zagraniczne zostały podjęte na podstawie trzech przekonań — jednego prawdziwego, dwóch fałszywych: 1) *Prawidłowego* poglądu biblijnego, że jedynym imieniem, przez które ktokolwiek może być zbawiony, jest imię Jezus — przez wiarę w Jego ofiarę, posłuszeństwo i poświęcenie się Bogu; 2) *fałszywego* nie biblijnego poglądu, że nie ma żadnej nadziei dla tych, którzy umierają w niewiedzy o tym jedynym imieniu, przez które możemy być zbawieni; 3) przekonania, że poganie muszą być zbawieni od wiecznych mąk w gorejącym piekle i już *w tym życiu* otrzymać szansę przyszłych błogosławieństw w niebie. Połączenie tych teorii stało się sznurkami, które pociągnęły tysiące szlachetnych ludzi do poświęcenia się. Są one także sznurkami, które wyciągały i wciąż wyciągają pieniądze z życzliwych kieszeni, dodając miliony do milionów dolarów. (Nie możemy się dziwić, jeśli z kolei pieniądze te wciągnęły kogoś do pracy misyjnej, po prostu w zamian za spokojne, lecz zaszczytne życie).

NIE JESTEŚMY PRZECIWNICY PRACY MISYJNEJ

Nie mamy także nic przeciwko ofierze szlachetnych ludzi i poświęconych pieniędzy, ponieważ mocno wierzymy, że życie i pieniądze *oddane* w szczerości są przyjemne przed Panem, nawet jeśli są oddawane pod wpływem poważnych i uwłaczających Boskiemu charakterowi błędów oraz planowi zbawienia ludzkości. Zarzucamy tej mieszaninie prawdy i błędu to, że jest bardzo szkodliwa dla ludu Bożego, ponieważ odwraca jego serca i wysiłki od prawdy. Odciąga lud Boży od studiowania Biblii, od wzrastania w znajomości i łaskach ducha. W zamian za to wpaja myśl, że głównym celem życia wszystkich chrześcijan powinno być wyrwanie bliźnich z rąk gniewnego Boga, który zamierzył wrzucić ich do wiecznych mąk w ręce demonów. A jeśli nie to, to przynajmniej wypracowywanie i udzielanie pieniędzy, które pokryją koszty zajmujących się tym wyrwaniem.

W wyniku tego wielu chrześcijan „nie ma czasu” na studiowanie Słowa Ojcowskiego, nie ma czasu na studiowanie Boskiego planu, rozwijanie własnego serca itp. Często mówią sobie (niekiedy nierozważnie także

innym): „Studiowanie Biblii — nonsens! *Już wiemy* wystarczająco dużo, skoro wiemy, że giną miliony — idą do piekła. My ‘żywe przewody’, być może mniej dbamy o nasz własny rozwój duchowy i badanie Biblii, lecz jesteśmy bardziej rozpaleni i troszczymy się o dusze. My otrzymamy wspanialsze korony niż wy, jeśli jeszcze wy ‘rozszczepiający na czworo włos badacze Biblii’ nie zostaliście całkiem odrzuceni od nieba”.

Wielu nadal wierzy, że wszelka nadzieja kończy się wraz ze śmiercią i odrzuca natchnione słowa, że wiara w Chrystusa, w to jedno imię, jest jedyną nadzieją przyszłego życia. Coraz bardziej się przekonują, że choć imię Jezus jest dobrym zawołaniem do zbiorów (szczególnie przy nawoływaniu do datków na misje), *nie jest jedynym imieniem do zbawienia*. Dochodzą raczej do wniosku, lecz nie chcą wyrazić go tyłoma słowami, że jedynymi nazwami zapewniającymi zbawienie są „edukacja”, „cywilizacja”, „medycyna” itp. *Zbawienie* w kraju i poza granicami coraz częściej zaczyna oznaczać nie osobisty związek z Tym, który jest światłością świata i w którym jedynie jest życie wieczne, lecz raczej postęp społeczny, reformy lokalne i narodowe — „rozwój społeczny”. W ten sposób fałszywe poglądy o potrzebie misji do nawrócenia świata coraz bardziej odprowadzają lud Boży od Jego Słowa i planu, który (w swej pozbawionej wiedzy gorliwości) odrzucają.

A jakie byłyby efekty, gdyby misje się powiodły? Nawróciłyby one pogan do niedoskonałych metod chrześcijańskiego życia i kultów, jakie powszechnie panują w całym chrześcijaństwie. Dla tych, którzy są właściwie poinformowani w tym temacie przez Słowo Boże, dla tych którzy nie polegają na własnym rozumie, lecz codziennie przeglądają Pismo Święte, by być uczonymi przez Boga — niepowodzenie misji, choć zniechęcające z jednego punktu widzenia, z innego może być wzmocnieniem wiary. A to dlatego, że demonstruje i potwierdza ponad wszelką wątpliwość prawdę nauki biblijnej: iż Bóg nie usiłuje nawrócić i zbawić ogółu ludzkości, lecz pozostawia to wielkie dzieło do przyszłego wieku, by zostało dokonane przez królestwo Boże, gdy w okresie Tysiąclecia zostanie ono ustanowione w całej mocy i wielkiej chwale.

BÓG WYBIERA OBECNIE SWÓJ SZCZEGÓLNY LUD

W pełni potwierdza to oświadczenie Biblii, że obecnym dziełem Boga jest *wybór* Jego szczególnego ludu (Dz.Ap. 15:14-17), który po zakończeniu, wypolerowaniu i uwielbieniu z Panem i Głową już wkrótce, jako nasienie Abrahamowe, zrealizuje zapowiedziane błogosławienie całego świata (Gal. 3:29). Będzie to wypełnieniem prośby modlitwy Pańskiej: „Przyjdź królestwo twoje, bądź wola twoja, jako w niebie, tak i na ziemi”.

Wydaje się, że w ostatnich dziesięciu czy dwudziestu latach chrześcijaństwo poczyniło pewien postęp. Zastosowanie telewizji, radia, gazet, czasopism i szybkich środków komunikowania się sprawiło, że wysiłki misyjne wydają się skuteczne w sposób niemożliwy na początku tego stulecia. Teraz, gdy jednocześnie można dotrzeć do milionów telewizorów w większości krajów świata, może wydawać się, że nawrócenia są częstsze niż można by się było spodziewać.

Jednak te pomyślne rezultaty to tylko zewnętrzna powłoka. Poniższe wykresy pokazują nieskuteczność zabiegów misyjnych w kierunku nawrócenia świata w ostatnim stuleciu. Pomimo tych wszystkich pieniędzy i poświęconego czasu odsetek chrześcijan na świecie wzrósł jedynie z 28% do 33%, podczas gdy niechrześcijan do 67%, czyli dwóch trzecich wciąż nie nawróconego świata. Weźmy do tego pod uwagę setki tysięcy dusz umierających każdego dnia w niechrześcijańskiej rozpacz, a wysiłki nawrócenia świata staną się jeszcze bardziej przygnębiające.

Pouczeni przez Słowo, nie możemy uwierzyć, by

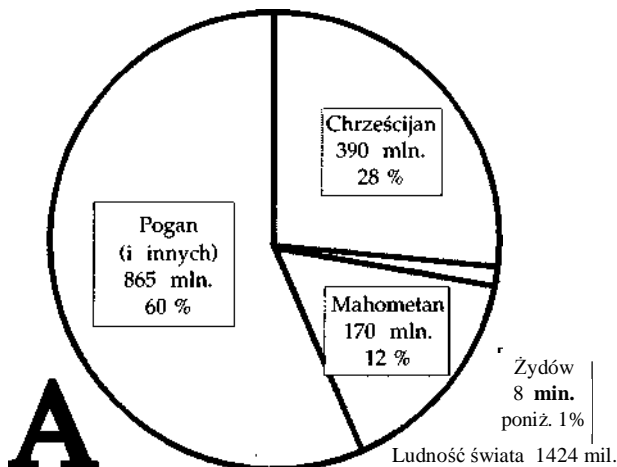
wielki Boski plan zbawienia miał kiedykolwiek być takim fiaskiem (ani takim nie będzie). Jaką ulgą dla zakłopotanego dziecka Bożego jest fakt, że prorok Izajasz przepowiada właśnie taki stan rzeczy wraz z lekarstwem na niego: „Bo oto ciemności okryją ziemię, a zaćmienie narody; ale nad tobą wejdzie Pan, a chwała jego nad tobą widziana będzie. I będą chodzić narody [poganie] w światłości twojej” (Iz. 60:2,3). W proroczym tym zaćmienie jest rozświetlone przez tęczę obietnicy: „I będą chodzić narody [ogół narodów ziemi] w światłości twojej”.

Choć wciąż jest prawdą, że „ciemności okrywają ziemię, a zaćmienie narody”, świat nie ma na zawsze pozostać w takim stanie. Jesteśmy pewni, że „nadchodzi poranek” (Iz. 21:12). Tak jak teraz Bóg sprawia, że fizyczne słońce świeci nad sprawiedliwymi i niesprawiedliwymi, tak słońce sprawiedliwości w dniu Tysiąclecia zaświeci dla korzyści całego świata i „oświeci, co skrytego jest w ciemności” (1 Kor. 4:5). Rozproszy niezdrowe opary zła, niosąc życie, zdrowie, pokój i radość.

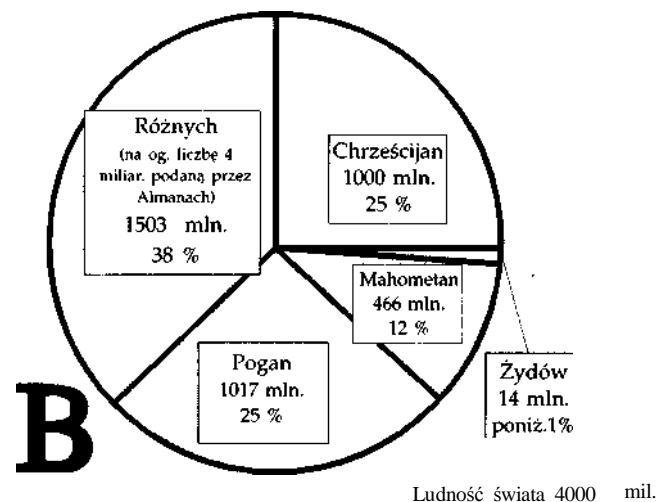
BS '92, 38.

Wykresy pokazujące stosunek procentowy między chrześcijanami i niechrześcijanami w populacji światowej.

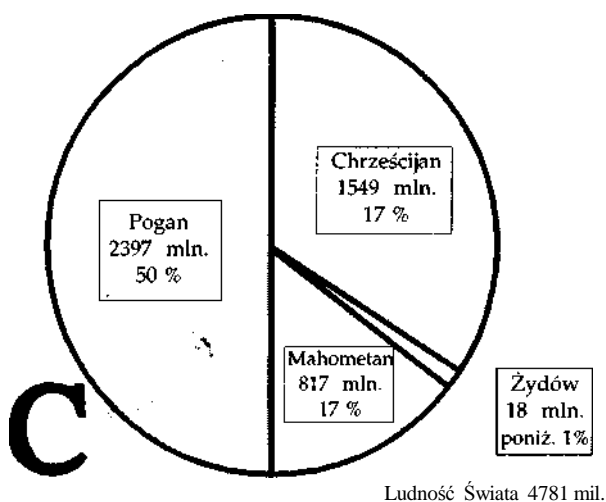
(Przykłady z ostatnich lat porównane z Tomem 1. opublikowanym w 1886 r.)

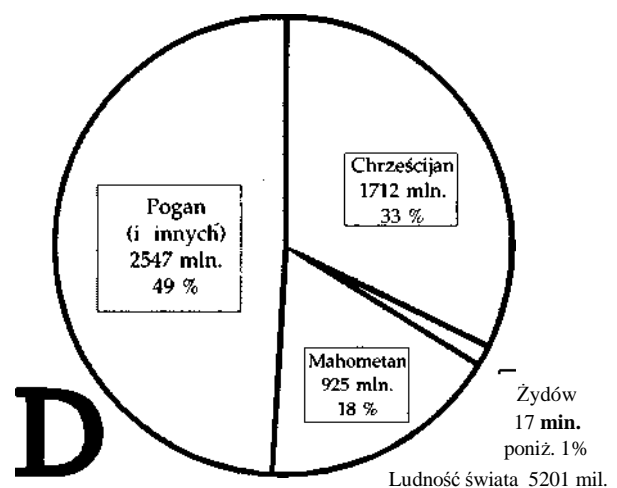
Z Wykładów Pisma Świętego, Tom 1., str. 26
(wydany w 1886 roku).

Z Almanachu Reader's Digest z 1975 roku.

Z Almanachu Światowego wydanego w 1992 r. (dane z 1985 r.)

Z Almanachu Światowego wydanego w 1991 r. (dane z 1989 r.)

SKOROWIDZ WERSETÓW BIBLIJNYCH

występujących w Sztandarze Biblijnym w 1992 roku.

(od nr 47 do nr 58)

1 Księga Moj. Rozdz. 1	4 Księga Moj. Rozdz. 11	28,29	92	Rozdz. 7	12	Rozdz. 4	6
wierszstr.	16,17 83	3	6	Rozdz. 9	12	Rozdz. 6	6
26,27,31 12	24-30 83	4	60	4,5,10 12	14	Rozdz. 7	1
26,27 13	Rozdz. 14	5	14	Pieśń nad pieśniami		Rozdz. 8	54
26-28 82	21 68	9,14	92	Rozdz. 5	5	Rozdz. 8	54
26-31 93	Rozdz. 20	14	2	Księga Izajasza		Rozdz. 25	1
Rozdz. 2	11 18	14	14	Rozdz. 1	84	Rozdz. 31	10
8 13	Rozdz. 35	1	3	Rozdz. 2	68	Rozdz. 49	5
16,17 10	roz. 35 83	11	3	Rozdz. 7	10	Rozdz. 51	47
Rozdz. 3	5 Księga Moj.	6	2	Rozdz. 9	90	Treny Jeremiasza	
4 13	Rozdz. 1	8	88	Rozdz. 11	90	Rozdz. 4	6
4,5 48	Rozdz. 4	8	95	Rozdz. 14	49	Księga Ezechiela	
4,5 51	19 54	8	96	Rozdz. 18	86	Rozdz. 8	47
15 46	Rozdz. 5	4,7	4	Rozdz. 21	74	Rozdz. 11	22
15 47	9,10 26	1	95	Rozdz. 24	88	Rozdz. 18	12
15 90	Rozdz. 17	23	95	Rozdz. 25	14	Rozdz. 28	31
17 50	14-20 84	37 roz.	72	6-8	14	Rozdz. 28	72
Rozdz. 6	Rozdz. 18	Rozdz. 45	37	Rozdz. 28	66	Rozdz. 28	9
2,4 11	9-19 17	14-16	87	Rozdz. 29	90	Rozdz. 36	49
2,4 45	10-14 18	15,16,17	88	Rozdz. 30	44	Rozdz. 36	13
2-4 55	15-18 10	15,16,17	96	Rozdz. 32	6	Księga Daniela	
4,5,6 82	15-18 90	2	3	Rozdz. 35	88	Rozdz. 2	92
11-13 82	15-19 20	7	93	Rozdz. 35	96	Rozdz. 7	7
18 10	Rozdz. 28	9	12	Rozdz. 35	51	Rozdz. 7	60
Rozdz. 9	49 6	8-12	3	Rozdz. 35	13	Rozdz. 9	92
25-27 47	Rozdz. 32	5,6	14	Rozdz. 35	29	Rozdz. 12	1
Rozdz. 10	9-12 5,6	6-22	84	Rozdz. 35	13	Rozdz. 12	71
8-10 82	17 46	11	84	Rozdz. 35	29	Rozdz. 12	67
8-12 46	Księga Sędziów	23	6	Rozdz. 35	10	Księga Ozeasza	
25 82	Rozdz. 8	4	83	Rozdz. 35	13	Rozdz. 8	6
Rozdz. 12	22,23 83	Rozdz. 7	90	Rozdz. 35	13	Rozdz. 13	6
2,3 10	1 Księga Samuela	12-16	90	Rozdz. 35	14	Rozdz. 13	72
3 10	Rozdz. 2	3	62	Rozdz. 35	14	Księga Joela	
3 72	Rozdz. 8	5	5	Rozdz. 35	29	Rozdz. 2	1
3 96	30 88	Rozdz. 106	46	Rozdz. 35	11	Rozdz. 2	13
Rozdz. 13	6-22 84	Rozdz. 107	3	Rozdz. 35	12	Rozdz. 2	88
14,15 96	11 84	Rozdz. 110	60	Rozdz. 35	12	Rozdz. 2	96
Rozdz. 16	2 Księga Samuela	Rozdz. 119	58	Rozdz. 35	31	Rozdz. 2	35
15 11	Rozdz. 1	Rozdz. 145	72	Rozdz. 35	12	Rozdz. 2	37
Rozdz. 18	Rozdz. 1	Rozdz. 146	12	Rozdz. 35	10-12	Rozdz. 2	60
10 11	Rozdz. 2	4	12	Rozdz. 35	72	Rozdz. 9	90
Rozdz. 22	4 83	Przyp. Salomona		Rozdz. 35	11	Rozdz. 12	1
16-18 10	Rozdz. 7	Rozdz. 3	3	Rozdz. 35	14	Rozdz. 12	71
16-18 11	12-16 90	Rozdz. 4	92	Rozdz. 35	10	Rozdz. 12	67
18 90	1 Księga Króлева	Rozdz. 6	42	Rozdz. 35	6	Księga Ozeasza	
18 96	Rozdz. 12	Rozdz. 6	27	Rozdz. 35	29	Rozdz. 8	6
Rozdz. 23	1-20 83	Rozdz. 18	70	Rozdz. 35	21	Rozdz. 13	6
3-20 82	19-40 86	Rozdz. 18	70	Rozdz. 35	12	Rozdz. 13	72
Rozdz. 24	2 Księga Króлева	Przyp. Salomona		Rozdz. 35	12	Rozdz. 13	14
61 96	Rozdz. 17	Rozdz. 3	3	Rozdz. 35	10	Rozdz. 13	35
Rozdz. 25	16 54	Rozdz. 4	92	Rozdz. 35	6	Rozdz. 13	37
1-4 11	Rozdz. 21	Rozdz. 6	42	Rozdz. 35	51	Rozdz. 13	60
Rozdz. 28	3,5 54	Rozdz. 6	27	Rozdz. 35	10	Księga Amosa	
14 90	Rozdz. 23	Rozdz. 18	70	Rozdz. 35	71	Rozdz. 3	14
2 Księga Moj.	10 19	Rozdz. 23	5	Rozdz. 35	96	Rozdz. 3	14
Rozdz. 17	Księga Psalmów	Rozdz. 23	58	Rozdz. 35	10	Rozdz. 3	6
1-7 8	Rozdz. 1	Rozdz. 23	5	Rozdz. 35	6	Rozdz. 3	6
Rozdz. 18	Rozdz. 8	Rozdz. 30	5	Rozdz. 35	88	Rozdz. 3	6
13-26 83	1,2 94	Rozdz. 30	5	Rozdz. 35	88	Rozdz. 3	6
Rozdz. 19	4,5 12	Rozdz. 30	5	Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
4 6	5-10 38	Rozdz. 30	5	Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
Rozdz. 20	6 71	Rozdz. 30	5	Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
5,6 26	Rozdz. 16	Rozdz. 30	5	Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
Rozdz. 23	10 12	Rozdz. 30	5	Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
16,17 35	10 72	Rozdz. 30	5	Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
3 Księga Moj.	Rozdz. 22	Księga Kaznodziei		Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
Rozdz. 9		Salomona		Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
16 10				Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
22,23 17				Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
Rozdz. 16				Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
3,6,11 9				Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
Rozdz. 17				Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
7 46				Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
Rozdz. 23				Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6
15,16 33				Rozdz. 35	11	Rozdz. 3	6

Rozdz. 1	25-28	85	28	Rozdz. 15	14	11		
14-18	27	52	Rozdz. 14	4,5	12	19-28	46	
Rozdz. 3	28	12	26,27,28	15	14	21-28	56	
8	Rozdz. 22	22	Rozdz. 16	26	12	23	Rozdz. 2	18
8,9	7	22	16	28,29	72	5	2	
Księga Aggeusza	30	13	Rozdz. 17	Rozdz. 16	46	24	72	
Rozdz. 2	37-40	14	21	11	27	28,29	93	
7,8	Rozdz. 23	72	34-36	17	Rozdz. 17	10-16	10	
8	15,33	10	37	21,22	42	10-19	12	
8	35	10	Rozdz. 18	37	Rozdz. 18	20-25	9	
Księga Zachariasza	Rozdz. 24	30	14	Rozdz. 19	94	Rozdz. 5	93	
Rozdz. 3	14	59	27-36	16-30	11	1,2	14	
1	21	67	36	17	21	6-8	14	
Rozdz. 4	21	92	34-36	28	23	6-10	93	
6	21,22	1	35,36	30	23	8	10	
Rozdz. 8	28	6	Rozdz. 21	Rozdz. 20	23	9	9	
10	Rozdz. 25	88	14	17	42	12	26	
Rozdz. 12	31	72	25,26	29	8	12-19	12	
10	41,46	72	25,27	31	11	12,19	93	
Rozdz. 13	Rozdz. 26	94	26	Dzieje Apostolskie		Rozdz. 6	14	
1	39,42	10	28,31	Rozdz. 1	15-26	9,23	72	
Rozdz. 14	52	10	Rozdz. 22	Rozdz. 2	34	19,22	70	
9	Rozdz. 27	11	29	Rozdz. 3	22	23	12	
Księga Malachiasza	35-50	Rozdz. 28	30	7,8,13	35	Rozdz. 8	34	
Rozdz. 4	11-15	30	31	33	34	17	34	
Ew. św. Mateusza	18	32	46	24,25-31	72	19,21	71	
Rozdz. 1	18	60	46	27-34	12	21	10	
18,21	20	60	Ew. św. Jana	27	72	19,22	3	
Rozdz. 2	Ew. św. Marka		Rozdz. 1	33	36	27,34	12	
1-12	Rozdz. 1	1-3	1-3	33	34	29	36	
Rozdz. 3	29-45	61	1-5	Rozdz. 3	22	37	95	
17	Rozdz. 8	94	12	15-17	19-21	Rozdz. 9	93	
17	Rozdz. 9	72	14	19-21	3,14,71	Rozdz. 10	10	
Rozdz. 5	Rozdz. 10	94	14	19-21,23	68	14	10	
6	30	94	41	21	13	Rozdz. 11	10	
22,29,30	Rozdz. 13	1	Rozdz. 3	23	20	26-29	10	
43,44	20	92	5,6,8	Rozdz. 4	11	Rozdz. 12	9	
Rozdz. 6	33-37	92	13	12	12	1	62	
10	Rozdz. 15	21	16,17	12	72	1	70	
10	22-37	9	16,17	12	66	1	91	
10	39	30	36	13	84	1	94	
Rozdz. 7	Rozdz. 16	30	Rozdz. 4	Rozdz. 6	84	3	65	
20	1-8	11	24	1-6	96	Rozdz. 13	75	
Rozdz. 8	Ew. św. Łukasza	10	24	Rozdz. 7	54	Rozdz. 14	14	
17	Rozdz. 1	9	Rozdz. 5	5	22	Rozdz. 15	85	
Rozdz. 10	5	89	1-9	42	63	1-3	49	
24,25	18-25	89	14	60	32	20	1	
28	26-35	89	28,29	Rozdz. 8	13	Rozdz. 16	13	
31	30-31	89	39	4	39	1 List Ap. Pawła do Koryntian	9	
32	Rozdz. 2	11	Rozdz. 6	Rozdz. 10	34	Rozdz. 2	13	
37	7	89	14	3,30	93	9,10	9	
Rozdz. 11	8-20	89	Rozdz. 7	44	26	14	95	
11	11	9	39	Rozdz. 11	72	15	84	
29,30	41-49	7	Rozdz. 8	26	10	1-13	38	
Rozdz. 12	Rozdz. 3	7	23	Rozdz. 12	72	Rozdz. 6	27	
26	15	11	31	25-31	84	Rozdz. 7	70	
Rozdz. 13	38	34	32	Rozdz. 13	10	Rozdz. 8	41	
16	38	71	44	1-3	13	Rozdz. 10	94	
16	38	94	42,58	38,39	71	20	18	
24-30	Rozdz. 6	14	Rozdz. 9	Rozdz. 14	72	20	46	
25-40	Rozdz. 8	94	31	Rozdz. 15	15	Rozdz. 12	10	
36-43	Rozdz. 9	94	9 roz.	14	37	12-37	53	
43	Rozdz. 10	12	Rozdz. 10	14	12	14-31	84	
Rozdz. 15	62	88	30,38	Rozdz. 16	12	28	35	
8,9	Rozdz. 11	88	Rozdz. 11	30,31	12	31	35	
Rozdz. 16	22	72	24	31	11	Rozdz. 13	35	
13-17	Rozdz. 12	85	25	31	12	8	35	
16	Rozdz. 13	12	27	Rozdz. 24	15	15	35	
18	Rozdz. 14	12	26	15	71	Rozdz. 26	12	
Rozdz. 18	2	72	4-6	Rozdz. 26	72	8	96	
9	5	88	6	List Ap. Pawła do Rzymian	12	23	96	
15-17	6-8	10	9-11	Rozdz. 1	11	3,4	11	
19,20	32	95	20,28	Rozdz. 1	11	8	35	
Rozdz. 19	32	27	26					
28	1-5	71	30					
29	16	71	30					

13 roz. 9,14,35	List Ap. Pawła do Efezjan	Rozdz. 1	7 10,59	18 95	Rozdz. 3	21 96
Rozdz. 15	Rozdz. 1	11 13	10	6 72	Rozdz. 4	7 6
3 21	Rozdz. 2	22,23 88	66	7 12,60	Rozdz. 5	9,10 10,13,37
3,4 11	1,5 96	3 88	3 88	1-5 68	1 List Ap. Piotra	9,10 88,92
16-18 31	2 46	15 13	15 13	1 List Ap. Piotra	Rozdz. 1	10 72,96
18 12	2-6 14	20 88	20 88	3 36,95	Rozdz. 7	5 roz. 10
20 33	8-9 10	12 94	12 94	6,7 9	1-4 88	1-4 88
20-22,45,47 10	Rozdz. 5	List do Hebrajczyków	List do Hebrajczyków	7 94	4-8 37	4-8 37
21,22 12	Rozdz. 5	Rozdz. 1	Rozdz. 1	18,19 9	9,14,15 96	9,14,15 96
21 26	1 11	2 11	2 11	5 35	9-17 37,88	9-17 37,88
22 72	3-33 88	3,4 32	3,4 32	5-9 84	Rozdz. 9	Rozdz. 9
24-26 52	8-10 14	14 95	14 95	21 94,95	20 18	20 18
50 96	28-32 96	6,7 12	6,7 12	18 26,31	7 43	7 43
54,55 72	Rozdz. 6	7,9 32	7,9 32	18-20 72	Rozdz. 11	Rozdz. 11
2 List Ap. Pawła do Koryntian	Rozdz. 6	9 71	9 71	22 31,36	15-18 60	15-18 60
Rozdz. 1	10 96	9-11 11	9-11 11	12 9,94	17 60	17 60
10 10	11,12 46	10 96	10 96	8 12	18 91	18 91
Rozdz. 2	13 59	14 27	14 27	10 96	Rozdz. 12	Rozdz. 12
5-10 84	List Ap. Pawła do Filipian	14 52,72	14 52,72	9 10	14 6	14 6
11 52	Rozdz. 1	16 90	16 90	4 12	Rozdz. 13	Rozdz. 13
Rozdz. 4	Rozdz. 1	5,6 11,35	5,6 11,35	18 26,31	8 9	8 9
4 3,10,50	Rozdz. 2	Rozdz. 4	Rozdz. 4	2 List Ap. Piotra	Rozdz. 14	Rozdz. 14
4,6 19	5-11 72	14 11	14 11	Rozdz. 1	1 37,88	1 37,88
6 91	9 31	15 9	15 9	4 36,71,96	1,4 96	1,4 96
7 96	9-11 32	1-10 10	1-10 10	18 71	4 32	4 32
17,18 88	Rozdz. 3	5,6 10	5,6 10	4 72	Rozdz. 16	Rozdz. 16
Rozdz. 5	Rozdz. 3	14 28	14 28	9 10	16 68	16 68
7 2	18,19 72	Rozdz. 6	Rozdz. 6	10,11 12	5 47	5 47
14 38	21 32	4-6 29,72	4-6 29,72	7,11 2	Rozdz. 18	Rozdz. 18
14 93	Rozdz. 4	10 88	10 88	10 92	2,3 47	2,3 47
17,18 88	5 65	24 12	24 12	13 60,88	7 88,96	7 88,96
20,21 10	7 9	24,25 14	24,25 14	13,14 2	11-21 60	11-21 60
Rozdz. 6	List Ap. Pawła do Kolosan	25 90	25 90	3 roz. 2	Rozdz. 20	Rozdz. 20
Rozdz. 7	Rozdz. 1	26 9	26 9	1 List Ap. Jana	3-6,10 52	3-6,10 52
9-11 93	Rozdz. 1	11,12 10	11,12 10	Rozdz. 1	4,6 36,88	4,6 36,88
1-24 84	Rozdz. 2	22 10	22 10	1-3 10	6,13,14 72	6,13,14 72
Rozdz. 9	Rozdz. 2	24 12,34,37	24 12,34,37	2 10,93	14,15 12	14,15 12
15 24	Rozdz. 3	10 10	10 10	Rozdz. 3	Rozdz. 21	Rozdz. 21
Rozdz. 10	Rozdz. 3	7 94	7 94	1,2 11	1-4 13	1-4 13
4 10	Rozdz. 4	25 84	25 84	2 71	1-6 14	1-6 14
Rozdz. 11	Rozdz. 4	36 95	36 95	8 52	1-7 13	1-7 13
5 34	Rozdz. 5	Rozdz. 11	Rozdz. 11	4 60	1-10 2	1-10 2
14,15 52	Rozdz. 5	6 13	6 13	10 93	2,9 96	2,9 96
28 86	Rozdz. 5	38,40 88	38,40 88	Rozdz. 4	3 35	3 35
Rozdz. 12	Rozdz. 5	38-40 96	38-40 96	4 60	4 63	4 63
9 5	Rozdz. 5	39,40 37	39,40 37	10 93	4,5 62	4,5 62
10 59	Rozdz. 5	Rozdz. 12	Rozdz. 12	7 42	8 12,72	8 12,72
List Ap. Pawła do Galacjan	Rozdz. 5	2 52	2 52	12 72	9-11 88	9-11 88
Rozdz. 1	Rozdz. 5	23 37,88,96	23 37,88,96	14,15 4	21 roz. 88	21 roz. 88
4 2,3,10,92	Rozdz. 5	26-29 71	26-29 71	18 11	Rozdz. 22	Rozdz. 22
Rozdz. 3	Rozdz. 5	Rozdz. 13	Rozdz. 13	List Ap. Judy	3 13	3 13
8 10,72,96	Rozdz. 5	List Ap. Jakuba	List Ap. Jakuba	23 w. 96	16-17 14	16-17 14
13 21	Rozdz. 5	Rozdz. 1	Rozdz. 1	Obj. św. Jana	17 96	17 96
16,29 10	Rozdz. 5	Rozdz. 2	Rozdz. 2	Rozdz. 1	*****	*****
16,29 96	Rozdz. 5	4 95	4 95	5 96	***	***
Rozdz. 4	Rozdz. 5	18 95	18 95	8 42	*	*
22-31 11	Rozdz. 5	13-15 12	13-15 12	18 71,72		
Rozdz. 5	Rozdz. 5			Rozdz. 2		
1 65	Rozdz. 5			7 13		
1,13 69	Rozdz. 5					
22 14	Rozdz. 5					
Rozdz. 6	Rozdz. 5					
9 6	Rozdz. 5					
14,15 88	Rozdz. 5					

SZTANDAR BIBLIJNY I ZWIASTUN CHRYSZTUSOWEGO KRÓLESTWA

Niezależny Miesięcznik Religijny wydawany przez Świecki Ruch Misyjny „Epifania”

Czasopismo wolne od wpływu jakichkolwiek wyznań, partii, organizacji i wierzeń ludzkich, związane jest z Bogiem w takim stopniu, w jakim rozumie Jego Słowo. Jest ono wydawane w obronie Prawdy paruzyjnej, udzielanej przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi”, jako podstawy wszelkiego dalszego rozwoju Prawdy, w obronie zarządzeń, statutu i testamentu również danych przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi” i w celu przedstawiania oraz broniącej rozwijającej się Prawdy epifaniczno-bazylijskiej, będącej pokarmem na czasie dla ludu Pana, zgodnie z Jego wolą.

Wszelkie wpłaty na wydawnictwo prosimy dokonywać na rachunek bieżący: Świecki Ruch Misyjny „Epifania”, Zarząd Główny, PKO BP Nowy Dwór Mazowiecki Nr. 10201244 - 22145 - 270 - 1 - 111.

Sztandar Biblijny będzie również wysyłany bezpłatnie tym członkom Ruchu, którzy o to poproszą.